

patenter fra det tidspunkt, da ensartede regler på dette område er indført og trådt i kraft i samtlige øvrige EF-lande. Landsbrugsrådet anmoder derfor om, at bestemmelsen i patentlovens kapitel XI, pkt. 1, stk. 2, opretholdes for så vidt angår næringsmidler og patenter på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler. Denne undtagelse kan administrativt ophæves, når de internationale konventioner træder i kraft i de øvrige EF-lande. Ligeledes anmoder rådet om, at Danmark tager forbehold ved ratifikation af Den europæiske Patentkonvention for så vidt angår patenter på næringsmidler.

Dansk Forening for Industriens Patentingeniører har som principielt standpunkt, at undtagelsesbestemmelserne ikke længere skulle være nødvendige, men da foreningen omfatter både tilhængere og modstandere af disses bortfald, henviser man til de berørte industriers udtalelser.

Med hensyn til *næringsmidler* udtaler *Industrirådet*, at man har bemærket, at der ikke er mulighed for at tage forbehold om opretholdelse af eksisterende danske forbud mod patent på fremgangsmåder ved fremstillingen. Herefter forekommer det umiddelbart mindre vigtigt, at forbuddet mod stofpatent på næringsmidler i en overgangsperiode kan opretholdes. Industrirådet har for sit vedkommende intet ønske om, at Danmark tager forbehold for næringsmidler. Det forekommer dog rimeligt, at Danmark under de forestående forhandlinger søger undgået, at andre lande tager et sådant forbehold.

Med hensyn til *lægemidler* giver *Industrirådet* udtryk for den opfattelse, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark, og at branchen desuden imødeser muligheden for selv at udtage dansk stofpatent på egne opfindelser. På denne baggrund kan *Industrirådet* tilslutte sig lovudkastets forudsætninger om, at Danmark ikke ved ratifikation af konventionen tager noget forbehold for lægemidler.

Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse har tilsluttet sig *Industrirådets* udtalelse i de nævnte henseender.

Dansk Apotekerforening opfordrer kraftigt til, at forbehold mod patentering af lægemidler tages i den længst mulige periode, og at gældende lov på dette område opretholdes.

Medicinimportørforeningen *MEDIF* anbefaler, at lovforslaget gennemføres med det sigte for lægemidlers vedkommende, at gennemføre adgang til stofpatentering.

Monopoltilsynet udtaler, at set ud fra en kon-

kurrencepolitisk synsvinkel er udvidelsen af det patenterbare område med lægemidler, næringsmidler og fremgangsmådepatenter for næringsmidler yderst betænkelig.

Sundhedsstyrelsen har anført, at man efter omstændighederne intet har at indvende mod lovudkastet. *Sundhedsstyrelsen* har henvist til sin skrivelse af 22. oktober 1964 vedrørende den da foreslåede ændring af patentloven, hvori er anført, at man principielt gerne så den hidtidige undtagelsesbestemmelse for lægemidler opretholdt, men at man under hensyn til den måde, hvorpå »metodepatentet« hidtil er blevet administreret og til, at der i en lang række lande findes stofpatenter, ikke finder at ville modsætte sig forslaget.

Seruminstituttet har i sin udtalelse henvist til sin skrivelse af 19. juli 1962 vedrørende det da foreliggende forslag til ny patentlov og har anført, at arbejdet med fremstilling af vacciner og andre biologiske lægemidler vil blive vanskeliggjort ved gennemførelse af forslaget. *Instituttet* vil dels blive hæmmet i udviklingsarbejde med ny præparater på grund af andres patenter, og må dels ofre arbejde på at følge med i det stigende antal ansøgninger om patent på biologiske fremgangsmåder.

Indenrigsministeriet er af den opfattelse, at de foreslåede ændringer af bestemmelserne om patentering af lægemidler vil medføre de af *seruminstituttet* anførte vanskeligheder, og at de – alt andet lige – vil have en konkurrencebegrænsende effekt, som vil give *tendens* til generelt højere lægemiddelpreiser og finder ikke den foreslåede ændring ønskelig ud fra dette synspunkt.

De principielle synspunkter, som blev fremført allerede i 1966 i forslaget til en ny patentlov til støtte for at ophæve forbuddet mod patent på lægemidler og næringsmidler, har fortsat gyldighed. Ophævelsen blev dengang opgivet for at afvente, at en sådan liberalisering havde fundet sted i de fleste betydende industrilande, herunder ved adgang til lægemiddel- og næringsmiddelpatenti inden for EF-området.

Om retsstillingen i andre europæiske lande kan det oplyses, at inden for EF – bortset fra Danmark – findes forbud mod lægemiddelpatent kun i Italien og Luxembourg. Også her foregår der overvejelser om ophævelse af forbuddet i forbindelse med ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Forbuddet findes i alle de fire nordiske lande. Den svenske Patentkomité har i sin betænkning om Den europæiske Konvention foreslået, at forbuddet ophæves i Sverige. I Norge og Finland er spørgsmålet ikke afgjort.